

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 15 grudnia 1965 r.

Nr 51

TRESC:

Poz.:	USTAWY:	
314	— z dnia 10 grudnia 1965 r. o zaopatrywaniu rolnictwa i wsi w wodę	413
315	— z dnia 10 grudnia 1965 r. zmieniająca ustawę o współodpowiedzialności majątkowej pracowników za niedobory w przedsiębiorstwach obrotu towarowego	414
316	— z dnia 10 grudnia 1965 r. o zmianie dekretu o niektórych podatkach i opłatach terenowych	415
	ROZPORZĄDZENIE	
317	— Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 10 listopada 1965 r. w sprawie zasad odbywania zgromadzeń studenckich i zgromadzeń członków organizacji studenckich	416

314

USTAWA

z dnia 10 grudnia 1965 r.

o zaopatrywaniu rolnictwa i wsi w wodę.

W celu poprawy warunków bytowych ludności wiejskiej, polepszenia warunków rozwoju produkcji rolnej oraz poprawienia stanu ochrony przeciwpożarowej na wsi stanowi się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

Art. 1. Zaopatrywanie rolnictwa i wsi w wodę należy do planowej działalności Państwa.

Art. 2. 1. Zaopatrywanie rolnictwa i wsi w wodę obejmuje budowę, rozbudowę, odbudowę oraz utrzymanie, eksploatację, konserwację i remonty urządzeń służących do ujęcia, oczyszczania, uzdatniania, magazynowania i rozprowadzania wody do picia i dla potrzeb gospodarczych ludności oraz dla potrzeb przeciwpożarowych na terenie gromad, a także urządzeń służących do odprowadzania ścieków związanych z wykorzystaniem tej wody.

2. Budowę, rozbudowę i odbudowę urządzeń określonych w ust. 1 zalicza się do działalności inwestycyjnej, zwanej dalej „budową”.

3. Zaopatrywanie w wodę rolnictwa i ludności wsi z urządzeń, które są przeznaczone jednocześnie do zaopatrywania w wodę ludności miast i osiedli lub których budowa, w myśl specjalnych przepisów, należy do obowiązków organów gospodarki komunalnej — następuje na podstawie ogólnych przepisów o zaopatrywaniu ludności w wodę.

Art. 3. 1. Urządzenia zbiorowego zaopatrywania rolnictwa i wsi w wodę dzieli się na:

- 1) podstawowe, do których zalicza się ujęcia, służące dla potrzeb zbiorowego zaopatrywania w wodę wraz z urządzeniami do oczyszczania, uzdatniania i magazynowania tej wody,
- 2) półpodstawowe, do których zalicza się zewnętrzne sieci rozprowadzania wody i urządzenia do odbrowadzania ścieków związane ze zbiorowym zaopatrywaniem w wodę,
- 3) szczegółowe, do których zalicza się odgałęzienia od zewnętrznej sieci rozprowadzania wody służącej do zaopatrywania zbiorowego, instalacje wewnętrzne w budynkach oraz instalacje do odprowadzania ścieków z tych budynków.

2. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów może w uza-

sadnionych gospodarczo przypadkach zaliczać urządzenia zaopatrywania w wodę odmiennie, niż to zostało określone w ust. 1.

3. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów może do urządzeń określonych w ust. 1 zaliczyć również inne urządzenia służące do zaopatrywania w wodę.

Rozdział 2.

Budowa i finansowanie urządzeń.

Art. 4. 1. Budowa urządzeń podstawowych należy do Państwa.

2. Państwo może budować urządzenia półpodstawowe za zwrotem części kosztów przez właścicieli nieruchomości.

3. Państwo może budować urządzenia szczegółowe za zwrotem całości kosztów tych urządzeń przez właścicieli nieruchomości.

Art. 5. 1. Na częściowe pokrycie kosztów urządzeń półpodstawowych i na pokrycie kosztów urządzeń szczegółowych wybudowanych przez Państwo pobiera się opłaty.

2. Obowiązek uiszczenia opłat ciąży na właścicielach nieruchomości, dla których urządzenia półpodstawowe lub szczegółowe będą stanowiły źródło zaopatrywania w wodę.

3. Jeżeli nieruchomość jest w posiadaniu lub w użytkowaniu innej osoby, wówczas obowiązek uiszczenia opłat może być nałożony na posiadacza lub użytkownika, z tym że solidarnie z posiadaczem lub użytkownikiem odpowiada za wywiązanie się z obowiązku uiszczenia opłat właściciel nieruchomości.

4. Do wymiaru opłat stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego, a do poboru tych opłat odpowiednio przepisy o zobowiązaniach podatkowych.

5. Nie wpłacone w terminie opłaty podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

6. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia zasady i tryb wymiaru opłat i terminy ich płatności oraz organy administracji państwowej właściwe w tych sprawach. Rada Ministrów może także określić przypadki, w których nie będą pobierane opłaty.

Art. 6. 1. Mieszkańcy wsi objętych wykonywaną przez Państwo budową urządzeń zbiorowego zaopatrywania w wo-

dę obowiązani są do świadczeń osobistych i rzeczowych na ten cel.

2. Wartość świadczeń osobistych i rzeczowych zalicza się na poczet opłat za budowę urządzeń.

3. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia zasady i tryb nakładania obowiązku świadczeń, jak również organy administracji państwowej właściwe w tych sprawach.

Art. 7. Budowa przez Państwo urządzeń podstawowych następuje na podstawie uchwały prezydium powiatowej rady narodowej.

Art. 8. 1. Budowa przez Państwo urządzeń półpodstawowych i szczegółowych następuje na podstawie decyzji prezydium powiatowej rady narodowej wydanej na wniosek co najmniej połowy właścicieli (posiadaczy, użytkowników) nieruchomości położonych na terenie danej wsi albo kółka rolniczego, rolniczej spółdzielni produkcyjnej lub spółki wodnej.

2. W uzasadnionych gospodarczo przypadkach prezydium powiatowej rady narodowej może z urzędu podjąć decyzję o budowie urządzeń półpodstawowych.

3. Decyzje o budowie przez Państwo urządzeń półpodstawowych i szczegółowych podaje się do wiadomości zainteresowanych przez wywieszenie w biurze gromadzkiej rady narodowej na okres 14 dni.

4. Ostateczna decyzja uprawnia wykonawcę do wejścia na grunt i do budynków poszczególnych właścicieli w celu dokonywania tam oględzin, pomiarów oraz wykonania robót i zakładania urządzeń objętych ogólnym planem budowy.

Art. 9. 1. Za szkody wyrządzone w związku z budową przez Państwo urządzeń zaopatrywania rolnictwa i wsi w wodę przyznaje się odszkodowanie.

2. Za szkodę uważa się stratę poniesioną na skutek zniszczenia pól, upraw, drzewostanu i urządzeń gospodarczych oraz zmniejszenie wartości nieruchomości, o ile wielkość tych strat przekracza 200 zł.

3. Wniosek o przyznanie odszkodowania powinien być złożony do biura gromadzkiej rady narodowej najpóźniej w ciągu 2 miesięcy od dnia powstania szkody, pod rygorem utraty prawa do odszkodowania.

4. Prezydium gromadzkiej rady narodowej opiniuje wniosek o odszkodowanie i w ciągu 14 dni przekazuje go właściwemu do spraw rolnych organowi prezydium powiatowej rady narodowej.

5. Decyzję o przyznaniu odszkodowania wydaje właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej rady narodowej. Wysokość odszkodowania ustala się przy zastosowaniu zasad określonych w przepisach o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości na rzecz Państwa.

Art. 10. 1. Kółka rolnicze, rolnicze spółdzielnie produkcyjne, spółki wodne oraz inne odpowiednie zrzeszenia mogą budować urządzenia zbiorowego zaopatrywania rolnictwa i wsi w wodę za zgodą prezydium powiatowej rady narodowej.

2. Budowa urządzeń zbiorowego zaopatrywania rolnictwa i wsi w wodę podejmowana przez jednostki określone w ust. 1 następuje ze środków tych jednostek oraz ze środków własnych ludności — przy pomocy Państwa.

3. Na właścicieli (posiadaczy, użytkowników) nieruchomości może być nałożony obowiązek udziału w budowie urządzeń, o których mowa w ust. 1.

4. Rada Ministrów określi zakres i zasady pomocy Państwa przy budowie urządzeń, o których mowa w ust. 1. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia zasady i tryb nakładania na właścicieli (posiadaczy, użytkowników) nieruchomości obowiązku udziału w budowie tych urządzeń.

Art. 11. 1. Państwo zapewnia pomoc organizacyjną, materiałową, techniczną i finansową przy budowie studzien oraz innych urządzeń indywidualnego zaopatrywania w wodę w gospodarstwach rolnych oraz w zabudowaniach i działkach przyzagrodowych członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych.

2. Rada Ministrów określi zakres i zasady pomocy Państwa przy budowie urządzeń, o których mowa w ust. 1.

Rozdział 3.

Utrzymanie i eksploatacja urządzeń.

Art. 12. 1. Utrzymanie, eksploatacja i konserwacja urządzeń podstawowych i półpodstawowych należy do prezydiów gromadzkiej rady narodowych lub jednostek określonych w art. 10 ust. 1.

2. Utrzymanie, eksploatacja i konserwacja urządzeń szczegółowych należy do ich użytkowników.

Art. 13. 1. Za wodę pobieraną z urządzeń służących do zbiorowego zaopatrywania w wodę pobiera się opłaty.

2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia zasady i tryb wymiaru i poboru opłat za wodę. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia określić przypadki, w których nie będą pobierane opłaty za wodę, lub upoważnić prezydium powiatowych rad narodowych do określania takich przypadków.

Rozdział 4.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 14. Budowa urządzeń rozpoczęta przed wejściem w życie niniejszej ustawy podlega wykończeniu w trybie przepisów dotychczasowych.

Art. 15. W sprawach wejścia na grunt dla wykonania urządzeń podstawowych, w tym wierceń studziennych, oraz w sprawach szkód wyrządzonych w związku z budową tych urządzeń nie stosuje się przepisów art. 7—16 ustawy z dnia 16 listopada 1960 r. o prawie geologicznym (Dz. U. Nr 52, poz. 303).

Art. 16. 1. W ustawie z dnia 17 lutego 1960 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę (Dz. U. Nr 11, poz. 72 i z 1962 r. Nr 34, poz. 158) wprowadza się następujące zmiany:

1) skreśla się art. 4,

2) w art. 3 ust. 1, art. 5 i art. 8 ust. 1 skreśla się wyrazy: „i art. 4.”.

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie niniejszej ustawy zachowują moc dotychczasowe przepisy wykonawcze.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

315

USTAWA

z dnia 10 grudnia 1965 r.

zmieniająca ustawę o współodpowiedzialności majątkowej pracowników za niedobory w przedsiębiorstwach obrotu towarowego.

Art. 1. W ustawie z dnia 17 czerwca 1959 r. o współodpowiedzialności majątkowej pracowników za niedobory w przedsiębiorstwach obrotu towarowego (Dz. U. Nr 36, poz. 223) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przez określenie „przedsiębiorstwa obrotu towarowego” rozumie się przedsiębiorstwa pro-